

בעולם שלאחר המלחמה

פניהם של שלושת השירותים המזוינים בארה"ב - לאן?

מעטות הן ההודמנויות לשמוע - מכלי ראשון - על המגמות האירגוניות והאיסטרטגיות של הכוחות המזוינים אשר למעצמות אדירות, המשמשות גורמייסוד במאזן האיסטרטגי-המדיני של העולם, לגבי אחת מהן - ארה"ב של אמריקה - ניתנה הודמנות כזאת ע"י הרצאותיהם של ב"כ שלושת השירותים המזוינים של ארה"ב (חיל-הצבא, צי-המלחמה, חיל-האוויר) שהרצו במאי 1948 בפני חברת "קציני שלושת-השירותים" הבריטית. אנו מביאים כאן רק כמה קטעים מדבריהם, שיש בהם כדי להאיר כמה מהבעיות והתופעות האופייניות ביותר שבמנגנון-המלחמה האמריקאי. התפיסה של תודת כוחות-הצי, למשל, ומבנהו של ענף-האוויר של הצי, או חיל-האוויר עצמו - שופכים אור על מגמותיה האפשריות של עובדת נוכחותה של שיטת ארה"ב ביס-התיכון; ולא יחסרו בדברים הניתנים להלן ציוני גורמים ובני-גורמים אקטואליים אחרים. במידת האפשר ינתנו במדור "העולם לאחר מלחמת-העולם" - בצד הניתוחים של בעיות-המגן אשר למדינות הקטנות - גם פרקי תיאור דומים לגבי כוחותיהן של מעצמות אדירות אחרות; אלא שלרוב יקבע כאן הקושי בהשגת ידיעות מהימנות ומלאות.

מ-גנ. ליימן לאניצר על חיל-הצבא

שכ-3.100 מהם משמשים ביחידות-קרב, והשאר - 96.000 ביחידות-שירותים. בגרמניה ובאוסטריה - 284.000 אנשי הצבא החונים בארה"ב עצמן עסוקים בעיקרם כ"גייסות-בסיס" לכוחות הכיבוש שמעבר-לים, ובשירות ועזרה בצורות שונות בצבא ובחיל-האוויר. חלק צבא זה, הנמצא בארה"ב, יוכל לספק כיום רק יחידות-קרב מועטות לרשות הגנת ארה"ב או לתפקידי-חירום מעבר לים. חושבני שאלה מכם הבקאים בתנאים השוררים באנגליה יווכחו שהבעיות שלנו, בשטח זה, דומות מאוד לאלו שלכם. לפני זמן קצר ביקש ראש-המטה של צבא-היבשה תגברות של כוח-אדם שהיו בעצם, מצניעות-לכת - כדי שאפשר יהיה לשאת בעול התפקידים הנרחבים שמעבר-לים ולהעמיד את יחידות-הקרב הנראות כהכרחיות; תוספות אלו, שביקש גנרל ברדלי, נועדו בראש וראשונה לכינון יחידות-קרב, והן מסתכמות ב-240.000 איש בערך. הן נבחנות עתה ע"י מוסדות-השלטון, יחד עם בקשות שוטפות אחרות לתגברות, שהוגשו ע"י הצי וחיל-האוויר.

שירות-חובה - ואימון צבאי כללי מתוך חיל-התנדבות בלבד אי אפשר יהיה לספק את כוח-האדם הנדרש לצרכים אלו. והמקור האפשרי היחיד הוא שירות-חובה, לפי שיטת

— — — אעמד בקצרה על אורח פריסתו של חיל-הצבא בארה"ב בשעה זו - מאי 1948. ב-1.3.48 היתה עצמתו 542.000 קצין וחייל. מאלה נמצאו 258 אלף - כמעט החצי - מחוץ

לתחומי ארה"ב שביבשת-אמריקה.

יש ושואלים, על שום מה אין עצמה זו מאפשרת לקיים אלא רק יחידות-קרב מעטות ביחס. הסיבה לכך - רבוי ה"הקצבות" של כוח-אדם הנמנה על חיל-הצבא למילוי תפקידים מסייעים - כגייסות-שירותים - לשני הענפים האחרים של הכוח-המזויני, חיל-האוויר והצי, ובעיקר לראשון. יותר מ-50.000 חייל וקצין, ביחידות מיוחדות, הוקצו לצרכי סיוע ושירות של חיל-האוויר; ונוסף על כך, משמשים כ-30% מהמנגנון המנהלתי והשירותי הכללי של חיל-הצבא את צרכי חיל-האוויר בלבד. ואלו חלק גדול של שאר כוחות-הצבא מפורז בחילות-מצב שבשטח-הכיבוש ובנקודות-צומת שונות, או שמשמש את הצרכים העצומים של תחבורה ואספקה הנובעים ממצב זה.

במזרח הרחוק חונים 127.000 אנשי-צבא. יחידות אלו מפותרות בין יפן, קוריאה, הפיליפינים, איי-מרשל ואיי-בונין. בטריאסט יש כדי 5.000 איש,

„גושי-אזרחים“ אלה, שאליהם אני מתכוון בדברי כאן, הם ה„משמר-הלאומי“¹ והרזרב. ה„א.צ.ב.“ יתן לנו את אותה רמת האימון הנדרשת — ונחוצות לכך, לדעתנו, כ־3,000 שעות-אימונים — לביצוע משימות של הגנה-איסטרטגית ע״י גייסות „המשמר-הלאומי“; דבר זה היה משחרר את חיל-הצבא הסדיר למשימות של התקפה-איסטרטגית, וכן היה יוצר את ה„מלאי“ של אנשיות-חלופת סאומ-נים, מוכנים ומזומנים לשירות. וסבורני כי גם בנוסף שבו יהיה משום תועלת מרובה לארגון שירותי ההגנה-האזרחית.

מאמין אני, כי הנהגת „שירות-הברירה“ ו„א.צ.ב.“ וכן התוספות המוצעות לעצמת חיל-הצבא, א. להגדלת שמת תכנית „קצרת-טווח“, אשר תיצור ותקיים „חיל-מטח“ (Striking Force) נייד, בנוסח חדיש; ב. להגשמת תכנית „ארוכת-טווח“, אשר תספק לנו גושי-היל-אזרחיים או רזרביים חזקים. כדי שתכנית מצרפת כזאת תהיה בת־מש, יש להתחיל בה תיכר־ומיד, תכנית כזו בהתגשמותה יהיה בה כדי לספק מידה של בטחון למתקנינו החיוניים ביותר. היא שתעמיד לנו את גייסות-הבטחון-הפנימי, ותספק „חיל-מטח“, להפעלה מידית מעבר-לימים, באם יבוא הכרח בכך. היא תספק את אותו הבסיס של חילות-שירותים הנדרש בשביל חיל-האוויר וחיל-הצבא. והיא תתן לנו את אותו השלד המקצועי היעיל, בעל האימון המעולה, אשר בו נוכל לרקום את התפשטותו של חיל-הצבא, המורכב ועמוס-הטכניקה, של המחיר — באם יקרה ותידרש התגייסותו, של צבאנו, במלוא-ההיקף.

ת-ת-אדמירל וולטר פ. בון על צי-המלחמה

כוחות-הצי שלנו (שהם צירוף של יחידות „אוי-ריות“, „תת-מימיות“ ו„על-ימיות“) התאמה שלימה ביותר לצרכי תמיכה בפעולה הדיפלומטית מצדנו בימי שלום; והם יעמדו עד מהרה גם לרשותה של הגובה תוקפנית זריזה, אם יגזרו עלינו לפתע מלחמה.

במהלכה של כל מלחמה צפויה תהיה מטרתם של הכוחות הציים החדשים שלנו — לאחר שימלאו את תעודותיהם המסורתיות² — ממש כמטרת צבאך היבשה, וכוזו של כוחות-האוויר המושתתים על היבשה:

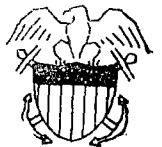
(2) דהיינו: — הבטחת מרחבי-הים לתנועת האניות והקספר, סיוע בהגנת הופי המדינה, סילוק ספינות אויב מעל פני ימים, ליווי השירות המובילות גייסות-משלוח, תמיכה בשטחים שמעבר-ליים ובמדינות בעלות-ברית. —

„שירות-הברירה“, אשר כבר הונהגה בארה״ב ערב הכניסה למלחמה השניה. תכנית הגיוסים לפי „שירות-הברירה“ — שהומלץ עליה ע״י הנשיא, מזכיר-החיצון ומזכיר-ההגנה — נועדת לפרקזמן מוגבל בלבד.

דעה מוטעית, שעלתה וצמחה, אומרת שהתכנית לאימון-צבאי-כללי — אקרא לזה א.צ.ב. — וזו של גיוסי „שירות-הברירה“, הן תואמות, ויכולות למלא זו מקומה של זו. אין לך שגיאה גדולה מזו. דעת הצבא היא שהא.צ.ב. ו„שירות-הברירה“ אינם בגדר פתרונות, בלתי-תלויים אהדדי, כי אם דוקא תלויים זה בזה. „שירות-הברירה“ הוא אמצעי זמני ומוגבל בהיקפו, שכוונתו למלא ולהשלים את מכתת כוחות צבא-הקבע הסדיר, כדי להבטיח שיהיה ביכולתם למלא את תפקידיהם המינימליים השוטפים. זהו אמצעי לשיעור — אני מדגיש זאת. לדעתנו גם „שירות-הברירה“ וגם הא.צ.ב. חיוניים הם לאותו מעמד צבאי מאוון, שישכנע את העולם שארה״ב — אכן כוונותיה כמוצא-פיה — שניהם יחד יבטיחו לכותות חיל-הצבא והשירותים-הלוחמים האחרים החונים מעבר-ליים, כי מאחוריהם עומדת אמריקה חזקה, המוכנה והמוכשרת לתמוך בהם בשעת הצורך. חיל-הצבא מאמין כי שני האמצעים הכרחיים הם עכשיו.

הייתי רוצה לסכם בפניכם בקצרה מהם לדעתי היתרונות העיקריים של א.צ.ב. האימון-הצבאי-הכללי — נאמר, למשך שנה — יתן לנו מעין „משלת“-אימון, קיימת ועומדת. יהיה בו כדי להעלות עד כדי העצמה המספרית הנדרשת את „גושי-האזרחים“ שבמסגרת כוחותינו המזוינים.

— — — בניידותם, בגמישות תנועתם והפעלתם (בהיותם בחינת „חי-הנושא-ומכלכל-את-עצמו“) בר כושרם להפלגות ממושכות, כלי נשקם שנבררו והותאמו לתפקידיהם, וביכולתם לנוע על פני הימים בכל אתר מבלי לפגוע בריבונותן של אומות אחרות — מתאימים

(1) „המשמר-הלאומי“ (National Guard) — הוא מיליציה-אזרחים מתנדבת, המאורגנת לפי המדינות של ארה״ב אך בעשרות השנים האחרונות היתה למין „מהדורה ב״ — לעתות-הירום — של צבא-ארה״ב הכללי, בדומה לתפקידו של „הצבא הטריטוריאלי“ בבריטניה. עם הנהגת „אימון-צבאי-כללי“ בארה״ב — תקבלנה יחידות-ה„משמר“ את מלוא מכתת האנשים הדרושה להן מ„חבר-הגברים“ של שנת-האימונים, כשהם כבר בעלי ההכשרה הבסיסית הדרושה.

מתאים, יש ביכולתה לנהל את פעולותיה ברציפות אף כשהיא נמצאת בתוך הטווח של חיל-אוויר יבשתי. חוק של האויב „חטיבות-המשימה“ של נושאות מטוסים מהוות בסיסים כאלה, אשר תכונות הסודיות וההפתעה הגלומות במהותם מוסיפות ליעילותם גם בהגנה וגם בהתקפה. „חטיבות-משימה“ כאלה, — זה הכוח האוירי ה-3, שמרחב התאמנותו משרע מהאוקינוס האטלנטי, דרך הים-התיכון, האוקינוס ההודי, ימי סין והים-הצהוב ועד האוקינוס השקט. — מהוות את חוד-המחץ של הצי שלנו. כוחותינו אלה, בתוספת הצוללות, הכוחות ה„אמפיביים“ והכוחות הרגילים „שעל-פניהמים“, העובדים כולם בתיאום פעולה. מהודק ותוך סיוע הדדי בינם לבין צבא היבשה וחיל האוויר, מהווים „צות“ מאוון — שלימות אחת בת יעילות צבאית מכסימלית.

(כתשובה לשאלות):

— — — לצי-המלחמה ישנה תעופת-צי ממשית משלה. יש לנו 11 נושאות-מטוסים גדולות בשירות הפעיל. לכל אחת משלוש נושאות-המטוסים מסוג „מידווי“ שברשותנו יש „קבוצה“ של 117 מטוסים. לכל נושאת-מטוסים מסוג „אסאכס“ — להק של כ-97 מטוסים. נוסף לכך יש לנו עתה בשירות הפעיל שש נושאות-מטוסים קלות, שלכל אחת מהן — לפי טיב התפקיד בו היא מועסקת — קבוצה שעצמתה מ-37 עד 60 מטוסים. וכן עומדות לרשות שייטת-הצי טייסות-אוויר לסיור ול„טיפול“ בצוללות. אכן, יש ויש לצי-המלחמה חיל אוירי חדיש, שהוא גדול מאוד, ולדעתנו גם יעיל מאוד.

— — — „קבוצת-משימה“ טיפוסית של הצי שלנו מורכבת מ-4 נושאות-מטוסים גדולות (בזמן הנוכחי אלו הן נושאות-מטוסים מהטיפוס של „אסאכס“ או „מידווי“); 8-6 אניות-לוחמות מסייעות, מהגדולות — אלו תהיינה לרוב סיירות, ואפשר כי גם אניות-מערכה אחת; וכן כ-24 אניות-משחית. המכסה המלאה של מטוסים הנישאים ומופעלים ע"י „קבוצת-משימה“ כזאת תהיה כ-412.

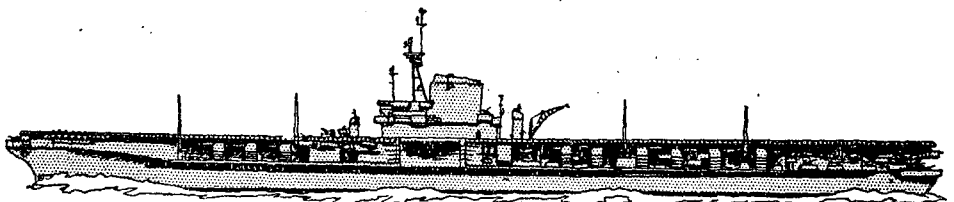
„חטיבת-משימה“ של נושאות-מטוסים מורכבת משתי „קבוצות-משימה“ או יותר; ו„חטיבת-משימה“

לחלל תחילה את נקודות-הביניים של התנגדות האויב ואח"כ להטיל את כוח-המחץ שלנו מול האזורים החיוניים בחופי האויב, בלי שיפסק אותו לחץ נמשך וגובר, אשר הוא המביא לידי הכרעות מהירות במלחמה. את זאת יעשה הצי — בפעלו יחד עם יתר הכוחות המזוינים, כשהוא משלים את המאמץ שלהם ומגבירו ומסייע בידו — כך שיושג „סך-הכל“ של תוצאות שיהיה תכליתי ביותר.

לשם הכנת הצי שלנו למילוי תפקידים אלו עוסקים אנו בציודו ובאימונו. אני משוכנע שאם תקרה עלינו מלחמה בשנים הקרובות, הרי כוחותינו הציים הם יהיו אלה אשר יטילו ראשונים את כוחנו אל מול האויב, כוחנו שיוטל בנקודות-המבחן תפקידו להכהות את מסע-התנופה של האויב, להרויח זמן — עד שאפשר יהיה להפעיל את עיקר משקלה המרוכז של עצמת-האוויר הדומת-היבשה שלנו. אך גם באותו שלב מאוחר יותר תעמוד עצמת-האוויר הציית שלנו לרשותו של מסע-האוויר הכולל, כפי שתנצח עליו ועדת ראשי-המטות של שלושת השירותים — וכמובן, תוך שיתוף-פעולה מהודק ביותר עם חיל-האוויר העיקרי, ובמסגרת תכניתו האופרטית בית הרחבה.

התרומה שתיל-התעופה של הצי ושל „צבא-הצי“ (Marines) יכול לתרום לנצחון במלחמת האוויר — ממשית הנה, באוקינוס השקט, במלחמה האחרונה, נזקף לזכותה של תעופת-הצי — 60% מהסך הכלי של מטוסים יפניים שהושמדו, והיא הפילה 58 אחוז מאלו שהושמדו באויר. תעופת-הצי מהווה משך קולת חשובה בעצמת-המחץ האווירית הכוללת שלנו. ב„חטיבות-משימה“ של נושאות-המטוסים אשר לצי המלחמה שלנו, שמהירותן רבה ומכתן קשה — טמונה יכולתנו להציב במרחק-מה מהחוף, בכל מקום בעולם, ציים ניידים — שישמשו כבסיסים להטלת מטוסים, „קלעים-מעופפים“ ורקטות אל מול האויב. בסיסים-שטים אלה, המורכבים מ„נושאות-המטוסים“ ומכוחות-העזר שלהן, מושלמים הם ו„נושאים את עצמם“ ממש כבסיסים שביבשה. במלחמה האחרונה הופגן בצורה שאין לסתור אותה, ש„חטיבת-משימה“ של נושאות-מטוסים, בעלת גודל

נושאת מטוסים מסוג „מידווי“

בצירוף האניות המסייעות — ימנה בארך 1000 תותחים החל מקוטר 40 מ"מ ואילך; ואכן זהו ריכוז נכבד מאוד של עצמת-אש א.מ.

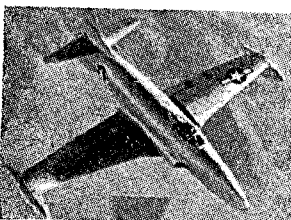
מכאן, שסך-הכל של תותחים א.מ. בסוגים הנ"ל (מ"מ 40 ומעלה) ב"חטיבת-משימה", בת ארבע "קבוצות", יהיה כ-4 אלפים. ואלו מספרם של המטוסיים בה יהיה כ-1648 מטוס.

מה" של נושאות מטוסים אשר תהלום באמת את תכליתה צריכה לכלול שלוש, או מוטב ארבע, "קבוצות-משימה". ואלו קבוצת נושאות-מטוסים לתפקידי ליווי והבטחה בפני צוללות, מהסוג שאנו מכנים אותו "קבוצת ציד וקטילה", מונה נושאת מטוסים קלה אחת ושש אניות-משחית.

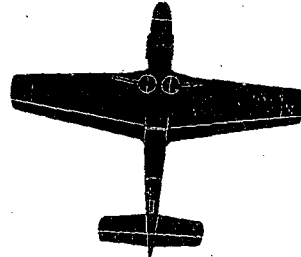
ואשר למספר התותחים: מספר התותחים ב"קבר צת-משימה" רגילה — דהיינו, 4 נושאות-מטוסים

דהיינו: הטיפוס השבע-עשרה למטוסים-מפציצים. לפי שיטת הציון שהיתה מקובלת במשך שנות מלחמת-העולם השניה, לפנייה ולאחריה, התחלקו הסוגים העיקריים כדלקמן: "A" — תעופת-התקפה, או תעופת-הסער (Attack Aviation) — דהיינו המטוסים להתקפות על גייסות ומטרות קרקע מצומצמות יותר, בדומה ל-"שטורמוביקים" אצל הרוסים, למשל. "B" — תעופת-הפצצה, או תעופת-הרעשה (Bombardment Aviation) שנכללו בה כל סוגי המפציצים, פרט לכמה טיפוסים (בעיקר מפציצים קלים), המשתייכים ל-"A" "C" — תעופת-תובלה, או "תעופת-משא" (Cargo) "G" — דאונים (Glider) "L" — מטוסי-קשר (Liaison) "Q" — "מטוסי-מטרה", לתרגילי אש א.מ. או מטוסי-מטרה נגררים (Target Planes) "P" — תעופת-הרדיפה (Pursuit Aviation) דהיינו, למעשה, — מטוסי-קרב מסוגים שונים. מצויים גם צירופי אותיות, כגון: "SB" — שפירושו "מפציץ סיור" Scout Bomber, "TB" — "מפציץ-טורפדות" (Torpedo Bomber), וכיו"ב. מסכת מיוחדת של ציונים וכינויים למטוסים קיימת בתעופת-הצי של ארצות-הברית.

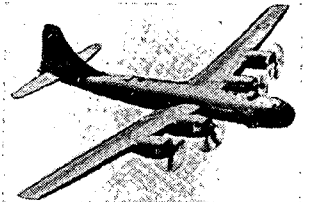
עם ריכוז השימוש בכינויי "ראשי-התיבות" (ביהוד דיוק: — אות, או אותיות, וספרות לאחריהן), לטיפוסיים השונים של מטוסים אמריקאיים, מהם צבאיים-גרידא, ומהם המצויים גם בשימוש אזרחי, — רצוי כי קוראינו יכירו את הציונים לטיפוסי-האווירונים השונים הנזכרים בקטעי-הסקירה הזו על חילה-האוויר של ארה"ב, ואת העיקרון-המנחה שבשיטת הציונים. בעצם, העיקרון פשוט למדי, ואין גם קושי לסגלו בזכרון. כל מטוסי-המלחמה (הן הלוחמיים-בפועל, והן המשמשים בשירותים) מחולקים לכמה סוגי-סידור, בהתאם לתכליתם. האות הראשונה, של השם הבא להגדיר את תכליתו של הסוג היא הרישא בכל הציונים למטוסים המשתייכים לסוג זה. אחרי האות בא מספר, המציין את טיפוס המטוס שבסוג זה. כי עם התפתחות הטיפוסים השונים בסוג מטוסים מסויים, הבאים להחליף ולהשלים האחד את השני, מקבל כל טיפוס מספר סידורי (המספר ה"סידורי" נקבע לא לפי מנין טיפוסים המטוסים שהוכנסו בפועל לשימוש צבאי, כי אם לפי מנין הטיפוסיים שהגיעו לשלב התכנית והנסוי — או אף לפי הישגים אחרים). נוסף לציון כזה, יש לכל מטוס גם כינוי משלו. וכך, למשל, ציונו של המטוס אשר היווה בראשית מלחמת-העולם השניה את פאר המפציצים האמריקאיים — ועפונה, "המבצר-המעופף" — היה ה-"B-17"

מטוסי-הדחף, "שוטינג-טאר"

"מוסטנג"

"מבצר מעופף עליאי"

בשלהי שנת 1948 הודיע חילה-האוויר של ארה"ב על כמה שינויים במערכת-הציונים שלו. מעתה תשמש האות "F" (Fighter) לציון מטוסי-הקרב (במקום "מטוסי-הרדיפה" שבעבר), "R" (Reconnaissance) למטוסי-סיור (תחת ה"סיירים" שבעבר, עם האות S שלהם), "T" (Trainer) למטוסי-אימון; "S" (Search) למטוסי-חיפוש (אחרי טייסים ואווירונים שאירעה להם תקלה); "A" (Amphibian) למטוסים המסוגלים להמריא גם מעל פני מים, ו-"H" — בשביל הליקופטרים. שאר הציונים נשארו כמקודם, ללא שינוי.

צוידו במטוסים מטיפוסים שונים, כדי להתאימן לתפקידים חשובים המוטלים עליהן: כגון משימות ליווי לטווחים ארוכים, או כמטוסי-קרב רחוקי טוח, או — כאלו המורכבות מאוירוני "תנדרבולט" או "מוסטנגים" — לתפקיד של מפציצי-קרב.

נוסף למטוסי-הקרב ולמפציצים ישנם עשרה להקים להטסת-גייסות — המורכבות ממטוסי-הובלה — שהם, בהוה, בעיקר, מ"82... וכן מספר מטוסי P 84, כן ישנם חמשה "להקים" של מפציצים קלים, המצוידים עתה באוירוני A 26 אך הנתונים עכשיו בתהליך של החלפת ה-A 26 ב-B 45 שהוא מפציץ-דחף לטווחים בינוניים. עצמת-היחידה של המפציצים הקלים הוא 48 מפציצים ללהק.

נוסף ליחידות שציינת, יש עוד מספר יחידות של סוגים מיוחדים, לא רק במסגרת "להקים", אלא גם כטייסות נפרדות.

התכנית מכילה, בראש וראשונה, עשרים ושש יחידות של מטוסים ארוכי טוח, מטיפוס-מפציצים, מהן חמש — יחידות-סיוור. אנו קוראים ליחידות כאלו "להקי טיס"⁴.

עצמת היחידה היא, כרגיל, 30 מטוס ל"להק"; בומן הנוכחי ביחידות ה"ל אלה הם מטוסים מסוג "B 29" — כלומר, המבצרים המעופפים העילאיים, נוסף לכך יש עשרים וארבע "להקים" של מטוסי-קרב, המורכבים סוגי מטוסים שונים, ועצמת-היחידה בהם היא 75 מטוסים ל"להק". "להקים" אלה מורכבים כיום בעיקר ממטוסי P 51 (ה"מוסטנגים"), מספר מטוסי P 47 (אוירוני "תנדרבולט" — "חזי זים") ויש "להקים" שמציידים אותם עתה ב-P 80 — מטוסי-הקרב מסוג אוירוני-הדחף ("שוטינג" — "סטאר" — "כוכב-היר"). יחידות מטוסי-קרב אלה

תת-אדמירל י. פ. בון, על חיל-האוויר "הפרטי" של צבא-היבשה

המטוסים ואביזריהם, והוא האחראי לאימון-היסוד של טייסי חיל-צבא אלה. האימון הנוסף, הדרוש להם כדי למלא את דרישות חיל-הצבא מכל בחינה, ניתן ע"י חיל-הצבא עצמו.

יחידות-תעופה אלו של חיל-הצבא הן, מכל בחינה, אבר בלתי נפרד בתוך בטליוני-הארטילריה, הרגימנטים של חיל-הרגלי, הבטליונים של מהנדסי-הקרב, גונדות-הסיוור של תיל-הפרשים, בטליוני-הטנקים העצמאיים ופלוגות המתקנים-הכבדים של חיל-המאותתים, אשר במסגרתם הן משמשות.

(בתשובה ללויס-קול טוביץ' ששאל: עד כמה שאני מבין, הרי לצי ארה"ב יש חיל-אוויר משלו. האם גם לצבא יש חיל-אוויר דומה?)
לצבא יש כ-1000 מטוסים קלים משלו, מסוג מטוסי-הקשר. הם משמשים בתפקידי תצפית-אש לארטילרית-השדה; פיקוח מעל לשדות-הקרב; והטסת למרחקים קצרים לצרכי המטות; מילואי אספקה דחופים במצבי-חירום, בקנה-מידה קטן; וסיוור. אוירונים אלו מוטסים בידי אנשים השייכים לחיל-הצבא, ונרכשים מחיל-האוויר בכספי חיל-הצבא. חיל-האוויר הוא גם המספק, ממחסניו, את צרכי בדק-

מיליארד, אשר תבעו השירותים המוויינים. אולם, בדיעבד, נראה כי באם לא יבוא מפנה חדש, תהיינה הוצאות השנה הזו קטנות אף מהסכום הנ"ל של 15 מיליארד, אשר הוזרו עליו בתקציב.

כן נראים הדברים כי גדלו של חיל-הצבא לא יגיע השנה אלא ל-680,000 איש — לעומת 790 אלף חיילים וקצינים, אשר להם נתכונה התכנית מלכתחילה. ברור הדבר, ששינוי זה ישפיע לא רק על הסיכום המספרי גרידא, אלא גם על כל מבנהו הפנימי של צבא

עם ראשית שנת 1949 מסתמנים כמה שינויים, — באשר לתיקף ולקצב — בתכניתה של אמריקה לפיתוח כוחה המווייני למי שלום.
ברקע התקציבי התבטאה בעית ההיקף בחי לוקי הדעות, אשר שררו בין יועצי הצבאיים של הנשיא טרומן — מזה, לבין המומחים הכספיים-המשקיים שלו — מזה. אלה האחרונים הביאו השנה לידי העמדת תקציב ההוצאות הצבאיות (מכל המינים והסוגים) על 15 מיליארד דולר — לעומת הסכומים, הקרובים יותר ל-20

לבריטי: בחיל-האוויר המלכותי הרי ה"כנף", המורכב מכמה טייסות (סקוורדונים), הוא חלק של "להק", ואלו בחיל-האוויר של ארה"ב נהפוך הוא: ה"להק" ("Group") בן 3-5 טייסות אינו אלא חלק של ה"כנף" ("Wing")

3) בתשובה לשאלתו של מרשל-התעופה-הראשי סיר ג'וזף סלסטר: "שמה יוסיף גנרל לינדסי קצת פרטים על כך מה הנה, תכנית 70 קבוצת-הטיס" של חיל-האוויר של ארה"ב, מבחינת הפילוס ליחידות, ועצמת-הקרב שלהן?
4) יש הבדל במונחי-ארגון בין חיל-האוויר האמריקאי

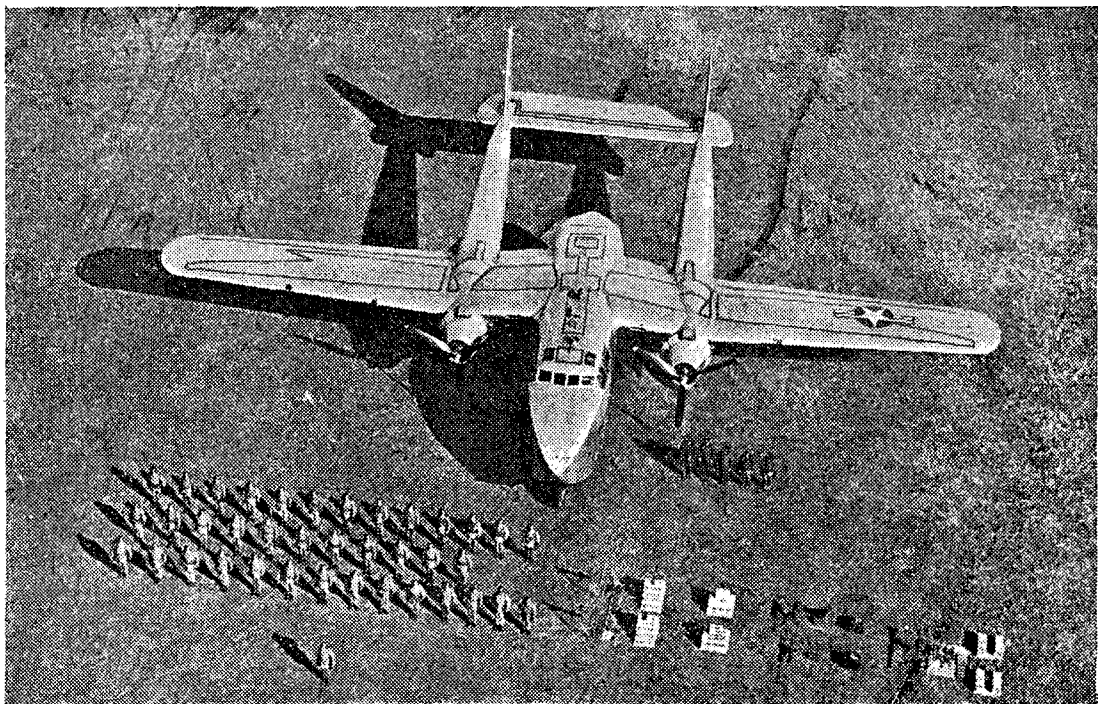
המזויינים האחרים בחומרת הקיצוץ; על כל פנים — כאשר למסגרת זו: כי מספר האניות והספינות ישאר, בערך, כפי שהיה, אלא שצוותותיהן יועמדו על מצבות מצומצמות יותר. כן יוכנסו כמה שינויים פנימיים במבנה כוחות-הצי. כך, עקב התגברות הסכנות בעתיד מצד צוללות-אויב מהירות-תנועה, הוצע עתה להעביר לרזרבה-הצי שתי מנושאות-המטוסים מהסוג הכבד (מטיפוס „אספס“) ולמלא את מקומן בתוך „חטיבות-המשימה“ של הצי ע"י שתי נושאות-מטוסים קלות ומהירות יותר, „המותאמות יותר“ להפקידים של מלחמה בצוללות. בדרך כלל, יגבירו הקיצוצים המוצעים את הצורך לבחון היטב — בכל שלושת השירותים — את האפשרויות להגיע להסכון בכוח-האדם ולסייג דורים פנימיים יעילים יותר, למען הפיק את מכם היעילות במסגרת הכמותית המוקטנת.

ארה"ב השנה, ועל אחוז גופי-הצבא הלוחמים המאורגנים אשר בו (ראה בסקירתו של מרגנ. לאניצ'ר לעיל). לעומת עיכוב זה בנידול חיל-הצבא, הרי יתכן כי בחיל-האוויר של ארה"ב אף יהול צמצום, לעומת מסגרת יחידות-התעופה שהיתה קיימת בשנה העברה. בסקירתו של המיורגנ. ר. ס. לינדסי (ראה לעיל), ניתן מושג-מה על „תכנית 70 להקיהטיס“ הנחשבת ע"י מומחי חיל-האוויר לצורך-מינימום. אולם לפי כמה ידיעות הנראות כמהימנות (אף כי אינן רשמיות עדיין) — לא יוגדל מספרם של „להקיהטיס“ הנמצאים עתה בשירות (המששים ותשעה) ויתכן כי אף יופחת — יש אומרים עד ל-50 „להק“. גם מספר אנשי חיל-האוויר יפחת בהרבה לעומת התכניות דאשתקד: עד כדי מאה אלף איש. אך יש לזכור כי צמצום זה מתיחס לחיל-האוויר העצמאי, ולא לכוחות-האוויר של הצי. הצי עצמו יחוש אולי פחות משני השירותים-

מטוס נושא יחידת-מחץ של רגלים

המקור האמריקאי מכנה את ציודה של יחידה זו כ„גשק קל“, אולם נראים בו „קנים ללא רתע“ בני 75 מ"מ, בווקות, וכלי-אש רבי-מחץ אחרים. חמשת אנשי הצוות של המטוס עומדים בסמוך לו. יחידת-מחץ מוטסת כזאת יכולה להוות בקודה אש מתחפרת בערפו של היריב. או „פלגה מרחפת“ מאחורי חותו.

הטיפוס של מטוס תובלה אמריקאי שבתמונה זאת (C 82) הופעל לא מזמן לשם הטסת דיביזיות רגלים שלמה במסגרת תמרון אופרטיבי רחב. לפני המטוס נראים 39 אנשי הרגלים המהוים את „חבר הנוסעים“ שלו; ובצדם נשקם, תחמושתם ושאר ציודם, הערוכים על הקרקע (פרט לנשקם ולציודם האישי).

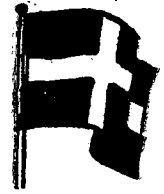
דניה - שילוב „חיל'המגן” המקומי במסגרת הצבא

לאיגודים אלה. תמיכת הממשלה היתה, ועומה בתחילה (250 אלף קרונר לשנה) אך חברי האיגודים עצמם תרמו הרבה באמצעים ובמאמץ.

ואלו מעתה — לפי הצעת החוק אשר הוגשה ע"י מיניסטר-ההגנה הסוציאליסטי, רסמוס הנסן — יהוה „משמר הארץ” חלק במערכת-ההגנה החוקית, ויהיה מורכב הן מחיבבי-שירות, והן ממתנדבים. מפקדו הראשי יהיה גנרל-מיוזר או קולונל מהצבא הסדיר, אולם, למען להגביר את התיאום בין „משמר-הארץ” וההגנה-האזרחית יימנו על מטהו גם נושאי-משרה מקרב שירותי-המגן האזרחיים. תפקידיו של „משמר-הארץ” יוגדרו בדומה לאלה שבנורבגיה ובשבדיה (ראה ב„מערכות”, חוב' מ"ח-מ"ט) ואף חוקמנה קבוצות ימיות מיוחדות, לשיתוף-הפעולה מבחינה ארגונית יחולק „חיל-המשמר” הדני לשלוש קבוצות גדולות — בהתאם למבנה הגיאוגרפי של הארץ. „קבוצות” אלו מתחלקות שוב למחוזות, חבלים, פלוגות, מחלקות וכיתות. הצעת החוק תובעת גם הקצבה חד-פעמית בת 50 מיליון קר' לרכישת זיון אחיד; להוצאות השנתיות של „משמר-הארץ” הוקצבו 12 מיליון קר'.

אימונים של אנשי ה„משמר” יחייב 100 שעות-אימון בשנה הראשונה, לגבי אלה שלא שירתו בצבא; ו־50 שעות-אימון בכ"א מהשנתיים הבאות, בשעת הקמת השירותים המקצועיים המיוחדים יושם לב במיוחד להכשרתו של איש ה„משמר” בהתאם למשלוח-ידו, לשם ניצולו היעיל ביותר.

לרגלי הצעת-החוק, שהוגשה ע"י ממשלת-דניה, אשר לפיה יהוה בעתיד „משמר-הארץ” הדני, בן המאה אלף איש, חלק בלתי-נפרד של צבא-דניה — נתפרסמו כמה פרטים רבי-ענין על התפתחותו של

חיל-המגן מקומי זה.

לאחר סיום מלחמת-העולם סברו חלק מלוחמיה של תנועת-ההתנגדות הדנית, שבלעדי עזרתו של צבא עממירחב, בעל כושר-המגן ממשי אין להבטיח בעתיד את חירותה של המדינה הקטנה, והם שהיו גם בין מיסדי הארגונים הראשונים של „משמר-הארץ”. אכן, עוד לפני מלחמת-העולם נתקיימו בדניה „גדודי-ההגנה מתנדבים” (ביניהם, למשל, „גדוד-המגן האקדמאי”) — אך מתוך הבנה מסולפת של חובת מדינות-הנייטרליות, אשר נקטה בה ממשלת דניה, פוזרו איגודים אלה בשנת 1937. ארגוני „משמר-הארץ”, שהוקמו מאז 1945, נאלצו תחילה אף הם, ללחום על ההכרה בנחיצותם. אולם, בעית-הבטחון הכללית בעולם — וביתוד, במדינות-הצפון הקטנות — הגדילה בהרבה את מספר המתנדבים, ובעידתם האחרונה (ב־1948) נודע כי במשך השנה תים האחרונות עלה מספר איגודי המקומיים של „משמר-הארץ” בדניה מ־142 ל־288. קורסים-לאי-מונים, שנערכו בכל רחבי הארץ, ותרגילי הכשרה צבאית מאורגנים-היטב וריאליסטים — (תוך שימוש בתחמושת „תייה”), הוסיפו ענין ומשיכה להצטרפות

מסעות-אימוניו של הצי הבריטי ביס-התיכון

נושאות-מטוסים, שש או שבע ספירות, ויותר משתי „פלוטיליות” של אניות-משחית ומספר צוללות (וכן, כמובן, מספר ספינות תובלה ושירות).

אין ידועים עדיין פרטים על עצם התרגילים העיקריים, אשר ייערכו בימי 7—9 במרס, ואשר יקיפו את שטחי הים עד לגיברלטר, ואף מעבר לו, לתוך האוקינוס האטלנטי; מסתבר, כי הנושא העיקרי תהיה „סתימת” הגישות אל מוצא-המערב מהים-התיכון, והגנה עליהם. מספר אנשי הצי המש-תתפים בתרגיל-האביב, יעלה על רבבה. בסיסו של צי-הים-התיכון נמצא, כידוע, במלטה, ושם „מבין-ססת”, שייטת-הסירות הראשונה; עתה יתבסס על מלטה גם „צי-הבית”, בפקודו של האדמירל מק-גריגור (אנית-הדגל — „הדופס מיורק”) — לכל

במסגרת המצב הפוליטי-הצבאי הכללי באגם הים-התיכון נודע בודאי תפקיד פסיכולוגי-פוליטי מסויים (ואף בתור אימוני-חזרה) ל„סיר-האביב”, שהתחיל בראשית פברואר, של „צי-הבית” הבריטי — שהוא הצי שבסיסו בבריטניה עצמה, וכרגיל הוא נמצא במימיה, והשנה הוא יצא לסיר מרוחק, אל איזור גיברלטר ואל מימי הים-התיכון, מקום בו ייערכו, לראשונה מאז מלחמת-העולם, תמרונים ותרגילים משותפים, של צי זה, ושל צי-הים-התיכון הבריטי.

כתוצאה מכך, תעלה עתה — לפרק-זמן מסויים — עצמתו של הצי הבריטי שבמימי הים-התיכון עד לעשרים ויותר אניות-מלחמה, ביניהן אניות-המערכה „הדופס מיורק”, בת 35,000 טון, וכן שתיים או שלוש

„ציית“ נוספת (הגדולה ומרובת-מטוסים מנושאות-
המטוסים הנמנות על סוג „נושאות-הליווי“) בליות
עוד שתי אניות-משחית.

פרט לתמרון המרוכז העיקרי, שהוזכר לעיל,
יבוצעו ע"י אניות הצי הבריטי בחדשי פברואר ומרס,
הרבה ביקורים בחופי היס-התיכון; מהם ביי-
קורים אשר נודעת להן, ללא-ספק, גם משמעות פור-
ליטית מסויימת. יחד עם התרגילים המשותפים, אשר
„שייטת-הסיירות הראשונה“ ביצעה בצותא עם
„חטיבת-המשימה הששית“ של צי ארה"ב (בפיי-
קודו של האדמירל שרמן) בחודש דצמבר, מהוות
כל ההיפעות האלו נסיון מחודש להדגיש את ערכה
של עצמת-הים הבריטית והאמריקאית במימי היס-
התיכון.

עצמת-המלחמה הבריטית במזרח היס-התיכון
הוגדלה במידה מסויימת בזמן האחרון גם ע"י משלוח
מטוסי-דחף חדישים, לשמש בבסיסים שבקפריסין
ובאיזור-סואץ. נראה, כי אין תוספת זאת גדולה
במספרים. אך נודעת לה חשיבות בשל מהירות-
תם המופלגת של מטוסי-קרב אלה.

זמן שהותו במימי היס-התיכון. האי עצמו נמצא
במרכזו של הים הפנימי הגדול; אך תהינה גם
הפלגות כלפי חלקו המזרחי.

מן הראוי לציין כי הסיירות, הן אלו שב„שיי-
טת-הסיירות הראשונה“, והן אלו המגיעות עם „צי-
הבית“, נמנות על שני סוגים: מיעוטן — סיירות
„כבדות“, מהטיפוס הנקרא על שם „סאותהמפטון“
(וכל אחת נקראת על שם עיר בבריטניה, כגון —
„ניורקאסל“), שנפחן מתקרב לעשרת אלפים טון,
וה„זיון-הראשי“ שלהן — תותחי 8 אינץ'; ורובן —
הסיירות ה„קלות“, הנקראות על שמות דמויות שור-
נות של המיתולוגיה היוונית (כגון — „פפה“, אבריא-
לוס“, איפס“), שנפחן חמשה-עשר אלפים טון, והי-
„זיון-הראשי“ שבהן — תותחים בני ששה אינץ'.
בין אניות-המשחית יש הנמנות על סוגים שמלפני
מלחמת העולם, או מראשיתה, והם בעלי גודל בינוני
ויש מן החדשות ביותר, שנפחן הוגדל במידה ניכרת.
מנושאות-המטוסים תבוא „תזאוס“ (הגדולה יור-
תר) עם „צי-הבית, ואלו „טריומף“ כלולה בצי-הים-
התיכון. בראשית מרס, לפי המשוער, תגיע — לשם
השתתפות בתמרון העיקרי — גם נושאת מטוסים

ה אחים זילברשטיין

ירושלים - חיפה - תל-אביב

חנות לכלי בית ומטבח. מכשירי כתיבה וניר

סוכנים של:

תנורי בשול „פרפקשין“

מכונות כתיבה „רמינגטון“

מכונות השבון „פפיט“

מקררים חשמליים „קלוינטור“

ציון חברה לביטוח בע"מ

המשרד הראשי:

תל-אביב

רח' אלנבי 120, טלפון 3-4671

סניפים וסוכנויות בכל ערי הארץ ומושבותיה

ביטוח חיים - ביטוח אש - ביטוח תאונות - ביטוח ימי